

پژوهشکاران علمی ملی و مطالعات ارشادی

کتابخانه مرکزی

سخن نشریات

سیره امام (ره) در مدیریت، الگویی

برای موفقیت مدیران

نوشلا حجت‌الاسلام والملحقین محمد صلبی

چکیده

نقش اساسی مدیریت در ترقی جامعه‌ها جیزی نیست که بر کسی پوشیده باشد. بدون تردید

هر جامعه‌ای که نوبات ترقی را بیموده از مدیریت شایسته پرخوردار بوده است.

در کشور ایران پیروزی انقلاب اسلامی و دستاوردهای مهم آن مرهون مدیریت توالتی حضرت

امام خمینی (ره) در روند انقلاب است. این مقاله شمن اشاره به گوشه‌هایی از سیره عمل امام (ره) در

مدیریت، نشان داده است که عامل مهم در مدیریت والا ایشان ایمان به هدف و مکتب بوده است.

مدیریت امام (ره) از دیدگاه تکلیف‌گرایانه بود و ایشان بر اساس این دیدگاه «امور به تکلیفی» عمل

نمود و همز به تکلیف‌گرایانه کرد. امام (ره) در روند مدیریت خود راهی را بیمود و دستورهایی را به کار

بست که از مکتب‌های گرفته بود و به درستی آن ایمان داشت. اخلاص در عمل راکه عامل مهم دیگر در

موفقیت هر مدیری است. پیشنهاد ساخته، جز خدا و رضای او جیزی را در نظر نداشت. بدین نحو

انقلاب را نه تنها در مرحله پیروزی بذکر بدم از آن نیز به مدت یک دهه در پیچیده ترین شرایط سیاسی و

اجتماعی، باشایستگی ادا کرد. بنابراین رمز موفقیت امام (ره) در مدیریت به کارگیری دقیق دستورهای

مکتب است و ایشان با مدیریت شایسته خود که طرح و الگو را از مکتب گرفته بود ثابت کرد که دین و

سیاست و مدیریت جامعه از هم جدا نیستند و فکر جدایی این دو، روشن در ناگفته دارد.

مقدمه

تکلیف فکر می‌کرد مدیریت این حرکت عظیم را به عهد

گرفت که از آثار سیار مطلوب این دیدگاه احساس پیروزی

دایمی است چون نفس انجام تکلیف، خود پیروزی است.

امام خمینی (ره) با پیش‌ویسی و مدیریت سازنده

خود منادی اسلام زنده و پریا در اندیشه و عمل بود. با

اصیای الگویی که در متن اسلام وجود داشت توانت

انقلاب اسلامی را در میز صبح فرار دهد و با مدیریت

قوی آن را در جهت بالاندگی پیش برد که مدیریت شایسته

شخصیت امام خمینی (ره) از هر منظری نگاه شود

صاحب مرتب و مقام والاست. اما وجود ایشان به عنوان

احباک بزرگ دین در قون پیشم و مصلح اجتماعی در جهان

اسلام و مدیریت قوی و شاسته، از مهمترین جهانی است

که به این چهره درخشان و برجسته عالم اسلام پایانگاه و بزه

بخشیده است. مدیریت امام (ره) از دیدگاه تکلیف‌گرایانه

بود و بر اساس اینکه مأمور به تکلیف است و تنها ب

کم مژده و مفید است و نه دلایل فلسفی کاربرد دارد به تاچار روش تحقیق در این مقاله یا جمیع آوری شواهد و قرایین و اسناد و مدارک و در نهایت استفاده از گروه شاهد می باشد. درست است که چنین دوしが مثل مسائل زیاقی و فلسفی دقیق تعریف نباشد و لکن در سوود موضوع مقاله عملی ترین راه است. بنابراین نوشتۀ حاضر پژوهشی است مبنی بر پرسی جنبه های و خذاری حضرت امام (ره) در بعد مدیریت و گردآوری نمونه هایی از مدیریت عملی ایشان با پرسی تطبیقی آن از متون اسلامی که در آماده سازی آن از شوه کتابخانه ای استفاده شده است. اینکه مورد قبول حضرت حق قرار گیرد.

مدیریت حضرت امام (ره)

برخلاف مدیریت تبلوریسم، که انسان و سیله و هدف تولید است^{۱۱}، حضرت امام (ره) تواست مدیریت اسلامی را که در جهانیگشی آن هدف انسان و کمالات اوست و چیز های دیگر و سیله است، عملاً پیاده کنند و همه چیز را برای تأمین نیاز های معنوی و مادی انسانها بر اینکه کمال برای کمال و تعالی انسانها یکگرفت و همانند مدیریت ماهر که باید به میزان امکانات آشنا باشد و تواند پایه کار را بر به کار گرفتن آنها قرار دهد، حضرت امام (ره) با اگاهی زیاد و کافی از امکانات و نیاز های لازم خود و با مهارت بسیار شگفت انگیز آنها را در جهت هدف به کار گرفت و موقع شد.

اعوز بحث رهبری (Leadership) علاوه بر کاربرد سیاسی، در مدیریت نیز به کار می رود. در دنیای امور ایجادی از نیفع حضور غنی خواهد چشیده اند به منابع قرآنی و روایی آن و بزیگیریها در حدی که مقاله اینجا در حد اشاره شده است با چشم تطبیقی، تحلیلی از مدیریت حضرت امام (ره) انجام گرفته و به روشنایی آن از مکتب پرداخته شده است تا به غنای مقاله افزوده گردد.

امام (ره) در این تجلی یافت که الگوی گرفته شده از اسلام را با شرایط جامعه تطبیق داد و تمری خوبیش را در بستر تحول جامعه اجرا نمود که پیروزی انقلاب اسلامی در یک جو ناباورانه جهانی نعمه مبارک مدیریت ایشان در عرصه احیای دین و سامان دادن جامعه است.

در روزگار ما جهان اسلام از ضعف مدیریت و نداشتن مدیر شایسته سخت و نجور است که موجب گرفتاری و ناسامانی روزانه از اسلام و مسلمین می باشد، بنابراین بسیار بجا خواهد بود که مدیریت امام (ره) الگو قرار گیرد و با پیروزی از چنین سرمتش موقوفی مسلمانان عظمت از دست رفته خود را باز یابند.

مقاله ای که پیش رو دارید به مناسبت یکصد مین سالگرد میلاد امام خمینی (ره) و به جهت مدیریت شایسته ایشان، ضمن مشخص کردن و بزیگیری از سیوهای عملی و مدیریت شان به رشته تحریر درآمده است، به این امید که پیروان خداجویی حضرت شیخ سعدی اکتوبر دادن این و بزیگیری در مدیریت سازمانهای اداری کشور تحولی سازنده و اساسی در جهت استقلال و رفاه و سعادت مردم پنهان وجود آورند.

روش پرسی

در این مقاله ضمن شده به مهمندین و بزیگیری های حضرت امام (ره) در مورد مدیریت پرداخته شده تا بین وسیله چهوره یک مدیر موفق از اینه گردد. در تهیه این نوشته ضمن استفاده از بیانات یاران حضرت امام (ره) که مدت زیادی از نیفع حضور غنی خواهد چشیده اند به منابع قرآنی و روایی آن و بزیگیریها در حدی که مقاله اینجا در حد اشاره شده است با چشم تطبیقی، تحلیلی از مدیریت حضرت امام (ره) انجام گرفته و به روشنایی آن از مکتب پرداخته شده است تا به غنای مقاله افزوده گردد.

پاتوچه به اینکه مقاله حاضر نوشتای تطبیقی تحلیلی است بنابراین در پرسی چنین مسائلی نه پرسی

برو. این عوامل، مدیریت حضرت امام (ره) را در نوع خود به قادری عملی و شیوه‌پختن و دقیق گردید. بود که دوست و دلمن حسنه آنها را که به خدمتشن به عنوان رهبر دینی اختقاد نداشتند و غیر مسلمان بودند یعنی گرددند که او مدیریت خوب و دقیق و کارهای رهبر اقلیات بوده که این نهضت عظیم در کثرین مدت و با خایعت کم نسبت به مسلمان‌ها بودند به پیروزی رسید و تمام نشانه‌های دشمنان را غلبه گذاشت. سرعت حمل و دقت مدیریت چنان اعجاب‌انگیز بود که بزرگترین سازمانهای اهل‌الائمه‌در حالی که شگفت‌زده بودند توان پیش‌بینی و جلوگیری از آن را نداشتند و هر نشانه‌ای برای جلوگیری از حرکت و یا کند کوتون آن بین فایده بود زیرا همواره مصبت از روید انتساب بودند اینکه وقت آن رسیده که به گوشه‌هایی از مدیریت حضرت امام (ره) بودند شود.

ایمان به راه و اهداف

یکی از بزرگترین مهم برای موقوفت مدیر ایمان به دومنی راه و حقیقت هدف است و اگر مدیریت باور داشته باشد که راه و مقصدها حق است عاشقانه فعالیت می‌کند و در چنین شرایط است که استعدادها شکوفا می‌شود و نتایج کار در عرشان خواهد بود به طور یکه همچ همانی مدیر را از کار خود نمی‌تواند باز پدارد بلکه مدیر است که با استقامت به تمام موانع چیز خواهد شد.

حضرت امام (ره) از مدیریتی بود که به راه و هدف خود که جز اسلام و اجرای قوانین آن تبادل ایمان داشت و رسیدن به آن هدف را وظیفه و پیشه کودن برنامه خود را واجب و لازم می‌دانست به طوری که بازها فرموده بودند که تمام مقصید ما مکتب ماست و این هدفی مقدس بود که وی را برای تحمل تمام مسائل و مشکلات آماده کرده بود. در مورد ایمان حضرت امام (ره) مرحوم شهید سلطانی من فرمایید: «امن پسیله و آمن بهله» یعنی ایمان به راه و

منکل است و نسبت به بیان و پیاده کردن ارزش‌های تنمالی بر مجموعه خود اصرار دارد^(۲).

اصول مدیریت مقوله‌ای است که باید روح و روان انسانها سروکار دارد و روح و روان پدیده‌ای است که نه می‌تواند در زمان مخصوص شود و نه در مکان و لذا هیچگاه در آزمایشگاهی نسبت به کشف روابط بین پدیده‌های مختلف حاصل از فعل و تعاملات روحانی و بای روانی مدیران و افراد سازمان تجربه شخصی و تابش به دست پژوهشگران افراد و اگر از طریق روش‌های مشاهده بای توزیع پژوهشگران، دوره ملاحظه و مطالعه فراز گرفته‌اند و از این وهکار شایعی به دست آورده‌اند، آنرا این نتایج حداکثر قضاوی نسبی برای مقطع زمانی خاص است و فقط برای همان گروهی که در آن زمان تحت پرسش با مشاهده قرار گرفته‌اند تا حدودی قابل تعمیم است. پس روح و روان مثل جسم انسان نیست که هم‌اند برشک برای آن و روابطش نسخه پرسیده و از ایجاد است که وقتی از رسول خدا (ص) در مورد روح سوال می‌شود خداوند متعال می‌فرماید: «روح در این امر من است^(۳)، من بوط به من است.

حضرت امام (ره) با مدیریت خود شواسته در عمل نشان دهنده که مدیریت اسلامی می‌تواند عملی این روابط را به بهترین وجه برقرار نماید و می‌شود گفت همان مدیریت ایشان در همین بود. ایشان با تکیه بر امورهای مکتبی در ایجاد هماهنگی بین روابط انسانی و در فرآهم آوردن زمته‌های رشد و خلاقیت استعدادها و به کار گرفتن درست و مشروع نیروهای انسانی و مادی مجموعه، در چهت پیشرفت، بسیار قوی بود. شخص حضرت امام (ره) به عنوان مدیر و مشاور اجرای هماهنگی و فرآدم آورنده زمینه رشد مدیریت بوده آگاه به مکتب و اهداف آن، لاین و صاحب ذکر، فارغ از هرگونه مستلزمات اچولی و لی ناظر نیزین و حاضر و هماهنگ‌کننده و فرمان‌دهنده به زکنها اجرایی سازمان پرس و مجموعه خود را به عنوان یک سازمان توحیدی به تنمالی و کمال کشاند و به سوی خدا

صورت یک رایطه صمیمانه و تنگاتنگ بین اسماء و امت تجلی کرده بود و یک رایطه بسیار فوی که گاهی امام (ره) خطاب به مردم می فرمود: «شما من دانید که من نسبت به شما عشق من ورزم، شما بر من منت دارید» و آنقدر به مردم، رأی و فکر آنها ارزش قابل من شدنده که می فرمودند: اینها ولی نعمت ما هستند، اینها ما را آزاد کردند، امام (ره) تکبیه گاهش بعد از خدا - مردم بود نه خودش، شما من خواست بگویید من می فرمود: عنایت خدا بود و شما مردم، من کاری نکردم من کی هستم^(۱)!

هدفمن داشت^(۲): قدرت روحی شگفت‌انگیز رهبری انقلاب نیجه چیزی ایمان بود که در روند انقلاب همواره با آن قوت قلب، مشکل‌گذاری می کرد و هر مانع را با پایانداری خاص خود از میان بر من داشت و هیچ مشکلی و توپ بزرگ همانند شهادت فرزندی مثل حاج آقا مصطفی در اراده آئینی ایمان کمترین تزلزل را نتوانست ایجاد بکند. بنابراین می شود گفت که از این‌را مهم مرفقیت یک سدیر ایمان وی به راه و هدفمن می باشد.

ارتباط با مردم

اخلاص حضرت امام (ره)

اخلاص از خود و خودی گذشتن و به خداوند متعال پیوشت است که در هر لحظه و حال و نگی جزو زنگ خدای متعال وجود ندارد در این صورت فکر انسان و فعالیت بدینی همه برای خدای متعال می باشد. طبیعت است اگر یک مدیر چنین باشد در سوژه مدیریت وی نه تنها خلاقیت انجام نمی گیرد بلکه بدنون داشتن کوچکترین پاداش دنبیه برای انجام وظيفة الهی بی وقفه و با جان و دل تلاش می کند و هرگز به شکست و ناکامی فکر نمی کند زیرا هر قدم را موقوفیت و پیروزی می دارد.

حضرت امام (ره) به عنوان یک مدیر به این مسئله توجه دارد که اگر کاری برای خدا انجام بگیرد همواره خدا پار و پار است و هر لحظه موقعیت سلم خواهد بود زیرا این وعده حتمی است که خداوند متعال فرموده است: «والذین جاهدوا فینا لنهدیهم سبلًا»^(۳) یعنی آنکه در راه خدا و جان و مال کوشش کنند سملعاً آنها را به راه خود هدایت می کنند. حضرت امام (ره) در حرکت خود هدفی جز خدای متعال و مکتب ندارد و فکری جز انجام وظيفة شرعی نمی کند و در این راه غیر از خدا از کسی نمی ترسد. گویند دستگاه ظاهورت قبل از حادثه پیازده خرداد ۴۴ به محضر مبارک حضرت امام (ره) فردی را می فرستد و با شخص من شواهد که امام کاری به کار دولت نداشته باشد.

به نظر تبلور - پدر مدیریت علمی - یکی از اصول مدیریت علمی همکاری صمیمانه با کارکنان و ایجاد زمینه مشارکت افراد در امور امور است برای اطمینان از انتساب کار آنها با اصول و موارزین علمی^(۴).

بدین است همکاری صمیمانه با کارکنان و شرکت دادن آنها در امور در تشویق آنها نقش بسیاری را داراست و لذا موجب شکوفایی استعدادها و پیش بردن کارها و ایجاد خلاقیتها خواهد شد. همه اینها تها در صورتی میسر است که مدیر به مردم خود عشق و ایمان داشته باشد و به آنها در انجام کارها اطمینان یکند. پس ارتباط صمیمانه مدیر با افراد زیرمجموعه خود از ویژگیهای مهم موقوفیت وی می باشد.

ارتباط و علاقه امام (ره) با مردم به قدری استثنایی بود که می شود گفت یک علاقه عادی نبود بلکه یک عشق بود همانگونه که خداوند درباره علاقه ای پیامبر با مردم می فرماید: «حریص علیکم بالمرءین روف رحیمه»^(۵) یعنی برآسایش و نجات شما بسیار علاقه دارد و به مؤمنین رزوف و مهریان است، امام (ره) همانند پیامبر به مردم دل می سوزاندند و همچو یک پدر مهریان سعادت مردم را می خواستند، به طوری که در این مردم اگر بگوییم مدیریت امام (ره) یک شموهی می نظری از مدیریت است اثراق نکرده ایم. به تعییر مرحوم مطهوری حضرت امام (ره) (آنم بقیه) به مردم خود ایمان داشت و این ایمان به

شرح صدر به من عطا کن^(۱۲). مهمتر از این، خداوند متعال نیز او لین نعمت را که به رخ پیامبر بزرگوار اسلام (من) می‌کشد و بر او متنت می‌گذارد این است که «الم نشر لک صدرک، آیا سینه تو فراخ نکردیم»^(۱۳)؟

شرح صدر را به معنای گستره شدن نیروی مالاندیشی روح و دوan و یا جامع الاطراف گردیدن انسان می‌توان معاً کرد که در پرتو آن ظرفیتهای مناسب با حوارد در انسان متجلی می‌شود و انسان را از خود سری و شتابزدگی در تضمیم و اختصار در حوارد و پرخوردهای خشن آسود و بسیار باز می‌دارد. با اندک تأملی می‌توانیم فلسفه بسیاری از مشکلات و شکستهای فردی و اجتماعی را در جهت عکس آن که همان نسبیت صدر و تنگظری است پیدا کنیم. پس شرح صدر در حقیقت یکی از بزرگترین نعمت‌های الهی است که به فرد عنایت می‌گردد، و این نعمت به هر کسی اعطای شده باشد می‌تواند بسیاری از مسائلی که در اداره امور لازم است به دست آورده و از بروز مشکلات جلوگیری یکن.

امام علی (ع) می‌فرماید: «آنکه الریاسة سبق الصیر^(۱۴). فراخی سینه و صیر و سبله ریاست است. فرمایش امیر المرئین (ع) رابطه تنگاتنگ این دو را من رساند و معلوم می‌دارد که اگر سمعه صدر نباشد ریاست بدون سبله و ابزار است که عملاً ممکن نخواهد بود زیرا مذیری که سمعه صدر ندارد در رفتار و پرسورد سا افزاد و مسائل، تنگنظرانه تصمیم می‌گیرد و با پس صیری عمل می‌کند که نتجه‌های جز تاراضیت همکاران و تباہی کار نخواهد داشت.

حضرت امام (ره) یک نمونه اعلی از صفت شرح صدر است. تاریخ زندگی امام (ره) و روابط ایشان با دیگران و مسائل، همه گواه این معناست و شاید یکی از زیباترین و طریف‌ترین فرازهای زندگی حضرت امام (ره) همان شرح صدر وی می‌باشد. از فرازهای تجلی شرح صدر حضرت امام (ره) پرسورد گرم، صمیمانه و عاشقانه امام و امت

حضرت امام (ره) در جواب می‌فرمایند: «من هر جا وظیفه شرعی ایجاب کند نعمت تو اتم ساخت بنشیم»^(۱۵).

یکی از بزرگان و باران امام (ره) گوید: نامه‌ای خدمتش نوشتم و خواهش کردم مرا نصیحت کند در جواب مرقوم فرمودند: یعنی بنده قرآن کریم است: «وَلَئِنْ أَعْظَمْتُمْ بِوَاحِدَةٍ إِنْ تَقْوِيَّهُ مُنْتَهٍ وَفِرَادٍ» یعنی بگو من به یک پند شما را موضعه می‌کنم و آن اینکه شما براي خدا قیام کنید و نفر دو نفر باهم یا یک یک نهایا.

این در نظر ایشان عمدت بود و ما در معاشر تهایی که با ایشان داشتیم توجه ایشان به خدا و اخلاص براي خدای متعال را در وی بачشم^(۱۶).

در روایت داریم که «من اخلاص له اربعین صباحاً جرئت پنایع الحکمة من قلبه على لسانه»^(۱۷) یعنی اگر کسی چهل روز اخلاص داشته باشد خداوند متعال حکمت، مطالب واقع را که فکر انسانهای عادی به آنها نمی‌رسد بر قلب او جاری می‌کند. به نظر نویسنده، این اخلاص بود که نهضت امام را قرین موقوفت نمود. خود

حضرت امام (ره) بعد از برگشتن به وطن فرموده بودند: علت اینکه این مدت تعیید شدم یک آن از خدای متعال غفلت کردم و آن زمانی بود که به امام (ره) گفته بودند قدری آرام بگیرید ممکن است رؤیم شما را دستگیر کند امام فرموده بود: دیگر رؤیم نمی‌تواند، زیرا مردم پشتیبانی هستند و این همه تعیید چوب آن یک جمله است^(۱۸). یتابراین یکی از رموز مهم موقوفت یک مدیر اخلاص وی می‌باشد که هدفی جز خدا نداشته باشد.

شرح صدر امام (ره)

آنکه حضرت موسی (ع) در پیشگاه پر عظمت پروردگار عالمیان قرار می‌گیرد و به افتخار رسالت و مأموریت الهی نایاب می‌شود و مستینیاً با پروردگار عالم سخن می‌گویند اولین خواسته او سعه صدر است: «فَلَمْ رب اشرح لی صدری یعنی موسی به خدا معرفه داشت که

مُدیریت دولتی

ایستادگی نموده و بدون کوچکترین انتحراف از منصب انتقلاب را است و این مسئله ایجاد راهنمایی از این مشکلات راهنمایی در حادثه هفتادمین تیر هنگام که خبر شهادت مرحوم بهشت و بارانش به دفتر امام (ره) می رسد، نفع مقتول و نگران از اوضاع برداشته و از طرقی نعم داشتن که خبر را چنگوئه به گوش حضرت امام (ره) برآورد زیرا سلامت خود ایشان بسیار مهم بود، لکن وقتی که از باران امام (ره) چهت کوشش مسئله به خدمت می داشت ایشان با آتش خامن خود که ساکنی از استقامت و برداشی است به باران دلداری داده، توییه به استقامت می کند و این در حالی بود که از اعلامیه حضورش در مورد شهادت مرحوم دکتر بهشت و بارانش پیداست که این شهادت برای امام (ره) چه سخت بوده است و لکن برداشی ایشان تمام سختیها را به آسانی مبدل کرد، همین طور در اتفاقیار تختست ویزیتی و شهادت مرحوم رجایی و با همراهی دیگر که امام (ره) علیورغم علاقه علاوه شدیدش به این دو بزرگوار کوچکترین تزلیل در ادامه مسیر پیدا نمی کند و با اطمینان به پیروزی حرف می زند همانند مولاپاش امیر المومنین مثل کوه استوار^(۱۷) ایستاده است^(۱۸). مهمتر از اینها شهادت فرزند بزرگوارش حاج آقا مصطفی، فرزندی که بس شایست و لائق بود و لکن حضرت امام (ره) بشهادت وی تیز در مسیر هدف نه تنها متزلزل نمی شود بلکه بسر عنوان معلوم من افزایید یکی از اعضاي دفتر امام در این خصوصی کوید: یک چنین فاجعه نه فقط بر تابعه عادی درسی و علمی و اجتماعی و سیاسی امام (ره) را به هم تسمی زندگانی که در صلالات و قاطعیتی فروتن می بخشند.^(۱۹)

نمونه دیگر از مواردی که استقامت و برداشی مدیریت امام (ره) شش بسیار مهم را داشته است در برخورده با اختکار گروه های مختلفه در اوابی انتقلاب بیرون انتقلاب ایران همانند انتقلایهای دیگر در روزهای اول با شوابط حسام داخلی و خارجی رویبرو بود که یک رانگران می کرده به شهابی و با استقامت بسیار خود

است. این قسمت از مدیریت معظم له و اینکه زبان واقعی مردم و بیان غمین اندیشه آنان را تشخیص داده بود و بیوگی متحضر به فرد ایشان می باشد. همانند پدری مهریان که خواسته های فرزندان خوبش را احسان می کند، درد مردم را درک می کرده و عمواره من غرمه: ما با مردم کوچ نشین کار داریم و باید برای آنها کار کنیم^(۲۰). بدون تردید این بخش از مدیریت حضرت امام و شرح صدر وی در پرسورد با مسائل و مقدم از عوامل پس بزرگ موقوفیت امام (ره) است: از فرازهای دیگری که ویزگی شرح صدر آن امام راحل، تعطیل کرده در مورد مسئله اتحالان ارتش بود که عده ای در اوائل انتقلاب با بن تدبیری و شاید با سویتی خواهان اتحالان ارتش بودند و لکن امام (ره) با تدبیر و سعه صدر شوه در مقابل این خواسته ایستاده به طوری که نه مسئله حادی پیش آمد و نه ارتش متحل شد و گذشت زمان و چنگ تحملی تابت کردند که پنهان تدبیر خود را منتظر و مهم را به کار بستند.

استقامت و برداشی امام (ره)

هر مدیری در دوره مدیریت خود طبعاً با نامهای کوتاه گونی مواجه می شود که اگر با آنها برخورد صحیح شود چه بسامع انتقالات را به هم می بیند. اساساً مدیریت خوب هر مدیر در چنین موارد معلوم می شود، در بسیاری از اوقات تنها راه حل معضلات در چنین حالات برداشی و استقامت می باشد. زیرا اینکه در حال جبریان است نمی شود بدون نقش در جلو آن ایستاد و مهار کرد. لذا قرآن کریم می فرماید: و ان تصبروا و انتظروا! اما ذلک من حزم الامرور یعنی اگر صبر پیشه کنید و پرهیز کار شوبد که ثبات و تقوی سبب نیرومندی و قوت اراده در کارهایست.

حضرت امام (ره) با راهها در برابر مشکلات سخت که حیات انتقلاب را به خطر می انداخت و بسیاری از باران رانگران می کرده به شهابی و با استقامت بسیار خود

نفریز با متجاوز از صد هزار نظامی از سراسر موزها به ایران حمله کردند. اضطراب و تحریک همه جا را فراگرفته رویجه‌ها بسیار پایین بود. سوان از شن سراسریم به جهان رفتند. چشمان میلیونها انسان به خانه امام (ره) دوخته شد که امام چه غریب‌کرد! اما امام (ره) قبل از همه پایدنهای نگران را آرام و مطمئن سازد و آنگاه به آنان تهمیم کند که اینجا جای مجله و شتاب نسبت، مسح اراده و خوشین داری و سلطط بر اعصاب است زیرا نیروی منجاوza که با غرور در خاک کشودی پیش دفته و سرمت از پیروزی است نه ضعف رویجه دارد و نه کبود سلاح. پس باید زمان را به نفع خود تغییر داد. لذا امام (ره) ناگهان فرمود: «ذریعی آمد سخنگی انداخت و رفت». این جمله آب اطمینان بود بر شعله‌های احساسات و با این فرمایش که این جنگ نعمت الهی بود به آرزوهای بلندپروازانه صدام می‌خشد. گویا شکست حتمی دی را در قدم به قدم خاک چیزه‌ی ترسم می‌کند و می‌فرماید: «صدام جز خودشی راهی ندارد».^(۲۱)

تو سینه‌ای مسیحی بعد از برگشت از ایران چنین نوشت: من با اینکه خیلی از شخصیتها و سیاستمداران جهانی را دیده‌ام ولی تا به حال کسی را به اندیشه رهبر اقلای ایران اینکه نیکو نمی‌داند و می‌داند اینکه این اتفاق از خلیل ایمانی و خستگی ناپذیر است ولی گویا دنیا از آرامش و اطمینان رو راهنمایی می‌کند.^(۲۲)

نظم مدیریتی امام (ره) شاید کمپودهای جوامع، مشکل بزرگ آنها نباشد بلکه آنچه جو اتفاق را همواره رنج می‌دهد و در حقیقت مشکل بزرگ آنها را تشکیل می‌دهد بجزی از عظام مدیریت نباشد. با یک نگاه به آیات آفاق و انفس و ملاحظه نظام شگفت‌انگیز آن به راحتی بسی می‌برم که جهان مجموعه‌های منظم تحت مدیریت مدیریت تو انا اداره می‌شود. لذا از دیدگاه جهانیست توحیدی مجموع عالم

آورد. نوطه‌های زنگارنگی از خارج انجام می‌گرفت. گروهکهای معتقد‌دی در داخل نلاش داشتند رهبری انقلاب را در اختیار گیرند و با لاقل در آن مشارکتی داشته باشد. و لکن این مدیریت شایسته و شرحوار حضرت امام (ره) بود که با صبر و استقامت خاص خود کشش انقلاب را به سلامت به ساحل رساند و اگر این نبوده باز توجه به چهره‌های فریبندۀ ترطیبه‌ها انقلاب مسلمان ضربه می‌دید.

اطمینان خاطر امام (ره)

همان طور که بیان گردید می‌توان اطمینان خاطر داشتن و آرامش برابر ناعلایمات مهم است اطمینان خاطر داشتن و آرامش روحی در شرایط سخت نیز در موقعیت هر مجموعه بسیار مؤثر است. مدیر باهوش پا آرامش روحی خود در چشیدن شرایط موجب رفع نگرانی در اعصاب مجموعه می‌شود. یکی از پاره‌ترین صفات روحی حضرت امام (ره) به عنوان یک مدیر، اطمینان خاطر ایشان بود و در فراز و تپیها حتی یک لحظه دچار اضطراب نگردیده است و در هیچ حادثه تلخ ولی هرقدر سخت خود را نیاخته همیشه چیزه‌ی مضموم و جدی ایشان موجب سکون خاطر و اطمینان سایرین گردیده است.

در شغال لانه جاسوسی امریکا نیروهای انتقامی گرچه بالاصل موضوع مخالف نبودند ولی به جهت عراقی نگران‌کننده‌ان مistrab بنویند و دست به عصا راه می‌رفتند. این تنها حضرت امام (ره) بود که آن جمله تاریخی خود را فرمود: امریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند که این یک جمله با اینکه کوتاه بود اما یک دنیا اطمینان به حرب داد. این جمله امام (ره) همانند آن حررقی بود که هفده سال قبل به شاه فرموده بود: بیرون می‌کنم.^(۲۳)

از موادری که ویزکن اطمینان خاطر امام (ره) تجلی کرده در موقعیت و پیروزی نهایی انقلاب بسیار کارساز بود در هنگام حمله بسیار حساب شده عراق به ایران بود که در یک لحظه قرودگاههای ایران بسیاران شد، هزاران شانک و

که به گفته یکی از بارانش می‌شد انسان از روی کارهای امام (ره) ساعت را تنظیم نماید.^(۲۱)

دقت در مصرف بیت المال

بدینه است هر مجموعه‌ای جهت استقرار حیات خود از بودجه مالی خاصی برخوردار می‌باشد که این بودجه بیشتر زیر نظر مدیر است و با صلاحدید و اعضا وی زیرینه می‌شود. از آنجایی که بخش مالی سازمان می‌تواند در ترقی و سعادت آن نقش بسیاری داشته باشد پس اگر مدیر در مصرف آن بودجه دقت داشته باشد و سنجده فدم برداره می‌تواند فهم جلوگیری از حیف و مبل بیت المال، مجموعه تحت نظر خود و هرجچه بیشتر به سوی سعادت و ترقی و رسیدن به اهداف لازم به سرکت درآورد.

حضرت امام (ره) از جمله مسائلی که بسیار دقت

داشت و سعی من کرد کمترین انحرافی در آن به وجود نیاید مصرف بیت المال بود و همانند مولای خود امیر المؤمنین علی (ع)^(۲۲) هیچ اجازه نمی‌داد از بیت المال مصرف شخص پشود و یا در مصرف مشروع زیاده، روی و اسراف پشود. گریند روزی لازم بود حضرت امام (ره) به تشییع چنان، یکی از بزرگان شریف پیرند. اطلاعیان جهت رفتن حضرت امام (ره) مائیشی را درست کرایه می‌کنند. هنگامی که از صورت حساب باخبر می‌شود با حال تغیر به آن شخصی که حساب در مستش بود فرمودند: «تو احیاط نمی‌کنی شما پرای ماشین یک دستان ۲۰ - شومان - پرداشتن؟» غرض گردد من فکر کردم که حضر تعالی مطلع می‌شوید فرمودند: «نه، من هم مثل یگران، پرا اینجوری کردم!»^(۲۳)

در نجف اشرف برای کارهای شخصی تلخ از دفترشان را فقط به داخل شهر اجازه داده بودند حتی به احمد آقا فرموده بودند که حق تداری به تهران یا جای دیگر زنگ یوتی، بلی در جهت انقلاب من شد حتی اعلامه را با

یک واحد پیش نیست که تمام اجزای آن با نظم به هم مرتبط می‌باشد که تحت حاکمیت حساب و کتاب و نظری خاص اداره می‌شود (وضع المیزان)،^(۲۴) بدینه است اگر اینجا چنین مرتبط به هم هستند تخلف از آن ممکن نمی‌باشد (الاتفاق فی الصیزان) یعنی شما انسانها نیز بخشی از این مجموعه بزرگ منجم هستید و نباید از آن تخلف کنید، چون وصلة تاهمه‌انگ هرگز ممکن نیست. و بدین جهت یکی از برآهانهای مهم خلاصه‌نامه نظم است زیرا حاکم از مدیر و ناظم قدرتمند می‌باشد بنابراین، نظم دقیق نشانه مدیریت خوب و قوی مدیر است. اگر تشکیلات و مجموعه را یک جسم فرض کنیم مدیریت روح آن است چون مدیریت به نیروها جهت، انجیزه، سازمان، کنترل و همراهگی می‌دهد. لذا حضرت امیر المؤمنین علی (ع) از بستر شهادت سفارش می‌کند: «وصیکما و جمیع ولدی و من بلطفه کتابی بتقوی الله و نظم امر مکم».^(۲۵)

حضرت امام (ره) همه کارهایش و زندگیش نظم داشت و چنان نظم مراعات می‌شد که انسان در سیرت من مائد و فرمایش امیر المؤمنین علی (ع) در مورد نظم دقیقاً در زندگی آن بیزorgوار مشهود بود. خود امام (ره) می‌فرمودند: «اگر در زندگی مان، در رفتار و حرکاتمان نظم بدیم فکرمان هم بالطبع نظم من گیرد و وقتی فکر نظم گرفت و انسان در زندگی نظم داشت یقیناً از آن نظم فکری کامل الهی هم برخوردار خواهد شد»^(۲۶). طبیعی است اگر چنین بشود لغزشها و اشتباهات کمتر می‌شود و انسان در مرحله‌ای قرار می‌گیرد که جز برای پیاده کردن اوامر الهی و رضایت او به چیز دیگری توجه نخواهد کرد. همان قدر که نظم از عوامل هم مؤلفت هو مدیری است بی‌نظم نیز تأثیر بسیاری در عدم توفیق مجموعه خواهد داشت زیرا بسیار طبیعی است اگر در یک دستگاه عضوی ناسالم بباشد به تدریج تمام اعضا مجموعه مشکل پیدا می‌کنند و در نهایت کارها به ذمین می‌مانند. امام (ره) یا چنین باوری به قدری در کارهایش نظم داشتند

فلز مشتریکم^(۲۴)

مدیر جامعه به قدری ساده و محترمه بود که با راه‌ها مهمنان را بخصوص مهمنان خارجی را تحت تأثیر شدید؛ قرار من دارد^(۲۵). شوارد نادره و زیر خارجه شوری مسابق بعد از زیارت این مدیر الهی در خانه محترم جماران گفت بود: «من بسیاری از زهابان جهان را دیدم و اول دیدار با اسم (ر) برابر عجیب بود و چنان مردا تحول کرد که دیگر تنونستم مختن بگویم»^(۲۶).

حضرت امام (ر) همواره ساده‌تر است ساده می‌پوشید، ساده‌تر می‌خورد از غذای چرب و نرم همراه برهیز می‌کرد در رفت و آمد ساده حرکت می‌کرد و علی‌الله احسان از اراده‌مندان در نجف اشرف از گرفتن اشیاء پیش از رفاقت و آمد با مائیین خودداری می‌کرد همین طور از رفاقت به کوفه به جهت هوای خنک آنجا خودداری می‌کرد چون نیاز به خرید خانه اقسامی می‌شد^(۲۷).

امام (ر) در حالی که خود شدیداً ساده زندگی می‌کرد به مستران کشور نیز تأکید می‌کرد که ساده زندگی یکند و این فرس است که حضرت امیرالملک مبنی^(۲۸) فسیان یان ویاگی تراکاتان باد داده است و فرموده ملتین آنها می‌گفت که «لذتیم الاتصال» - یعنی لباس هنرمند می‌باشد^(۲۹). قرآن کریم از زبان فلمند نیز یان می‌دارد که می‌پوشه^(۳۰). مسلم کویت از رفاقت اصحاب و فضیلی از قصد حضرت نعمان به فرزند خود چنین وصیت کرد که: «و اقصد فس مشیک یعنی در رفاقت میانه‌روی کن»^(۳۱). پس میانه‌روی یک ارزش اسلامی است بخصوص این مورد میانه‌روی و ماده‌یستی در عینه مظاهر زندگی را مراجعت می‌نماییم.

اموال از نظر اسلام مصرف مال حقیقت در مال شخص حساب خاص خود را دارد و طبق روایتی در روز نیامد پیکر از سوانح ایال انسان است که از کجا آورده و در کجا مصرف کرده است^(۳۲). و در روایتی از علی (ع) دارد که فرمودند: «در حال آن حساب است و در حرام آن مسابق^(۳۳)». بدین ترتیب از تصرف مال حرام و مصرف اکون بیش‌مال در موارد غیرمجاز، معصومان (ع) شدیداً هشدار داده‌اند. نقل است که روزی عقبیل برادر حضرت علی (ع) در ایام حکومت براذرتش به خدمت وی می‌رسد و از سخن دوزگار و گرفتاری و قرض خود شکایت می‌کند. و حواس‌ناز سهمی اتفاقه از بیش‌مال می‌شود. حضرت علی (ع) از آن‌شی که در اتفاق بود فعلم زغالی را به دست عقبیل می‌زند، و فتن عقبیل نیز برآند تحمل کند و امتواض من کند حضرت خطاب به براذرش می‌فرمایند: «برادر تو به اش دنیا توان نداری پس چنگونه مرا به آن‌ش چشم دهست من کنی^(۳۴)».

براساس دقت در معرفت و معرفه جویی، شما در متول امام یک چراغ انسانی پیدا نمی‌کردید که درین شود یا بر هنگام وضو گرفتن امام یک قطرو آب اشامه مصرف نمی‌کرد و در ماحصله شستن اضافی و ضرر تیر آب را من‌ستند. امام (ر) موتب تلکر می‌داند که در مصارف دقت شود و گاه سیال می‌فرمودند که جراحت زیاد شده است مواطف باشد.

زادگی و پرهیز از رفاد طلبی

به نهاد دقت یک مدیر در معرفت و هنرها موجب موقفيت وی و مجموعه تحت نظر می‌شود بلکه از موامل مهم موافقیت در مدیریت و ایجاد اطمینان در اعضا تحت مدیریت ساده ویژه مدیر است. اگر بگوییم یکی از موامل مهم در توفیق امام (ر) زندگی بسیار ساده وی بود افراد نکرده‌اند. زندگی شخصی امام (ر) به صوران

مدیریت امام و شایسته‌الاری

از آنجایی که اسلام مکتبی ارزشی است مدیران آن نیز باید طبق ارزش انتخاب شوند. امیر المؤمنین علی (ع) به مالک مستوف مدد کرد که در انتخاب عمال و کارگزاران، توجه نهایت اهل التجربه و الحیاء من اهل السیونات الصالحة و

به هم ربطی حوزه مدیریت و سازمان اداره می‌شود. مدیر لایق و هشیار از نفوذ این اقتضیت به حوزه مدیریت خود به موقع جلوگیری می‌کند و افراد متنبل را از اطلاف خود دور و حوزه مدیریت را سالم می‌کند. بدینهین است اگر چنین نکند این اقتضیت قبل از اینکه نابسامانی را در سازمان به وجود آورده، خود مدیر را یا ناکامی رویدرو خواهد کرد.

حضرت امام (ره) یا توجه به آثار بد استفاده از تعلق و خطوات غلوت افراد متنبل در پستهای کلیدی، چنین افراد را از خود دور می‌کردن زیرا این گروه افراد می‌خواستند از طریق تعلق خود را به امام نزدیک کرده و از اطلاعاتان و نزدیکان امام معرفی کنند و در ظاهر از امام جانبداری کنند تا بدرین وسیله بتوانند به پستهای مهم دست پیدا کنند، اما حضرت امام (ره) با استفاده به شایسته‌الای (۳۱) و اینکه باید افراد شایسته از طریق قانون به مسئولیتها دست پیدا کنند به چنین افراد متنبل روی خوش نشان نمی‌دادند و آنان را از خود دور می‌کردند (۴۰).

توجه به مسائل دقیق و تیزبینی امام (ره)

از مسائلی که مدیر در حوزه مدیریت خود باید همواره به آن توجه داشته باشد و نقش سازنده آن را فراموش نکند دقت به مسائل، دقیق و تیزبین بودن، و توجه به تکات ریز است. احترام به قانون از ناحیه مدیر و لیل در حوزه مدیریت خود، توجه داشتن به فعالیت ویژه، و خارج از وظیفه افراد، ملاقات کردن حال اعضا مجموعه در شرایط گوناگون بخصوص در گرفتاری، رعایت تساوی و عدم تبعیض در میان افراد و تنومنهای دیگری از این قبل همه و همه از مسائل دقيق است که هر کدام در موقوفت مدیر و مجموعه زیر نظر، می‌تواند نقش مهمی را داشته باشد.

پکن از علل موقوفت حضرت امام (ره) به عنوان یک مدیر، داشتن چنین ویژگی است که ایشان حقاً در مسائل، دقیق و تیزبین بودند. رعایت حقوق دیگران، توجه

القدم فی الاسلام المستدمة فانهم اكرم اخلاقاً... یعنی افرادی را انتخاب کن که دارای نجۃ کاری و جیا باشند. از خواهده صالح بود و پیش از همه اسلام آورده باشد که چنین افراد دارای اخلاقی تکمیل گردد و... (۴۸).

بنابراین، از نظر اسلام مدیریت و مستولیتها از آن شایسته هاست همان طور که عقل نیز چنین می‌گیرد. شاید مهمترین بالات صالحات یک مدیر چیزی جز گزینش افراد شایسته به مستولیتها نیست.

حضرت امام (ره) نیز چون پروردش پاکته مکتب امیر المؤمنین (ع) است، معتمد به شایسته سالاری بودند. اینکه وابستگان و امراض ایمان خود را در مشاغل دولتی دخالت ندادند به احتمال زیاد می‌خواستند مستولیتها براساس لیاقت‌ها، کارهای، تعهد، تخصص و تدبیر و اکابر شوند، گزینش فائز نشوند بشود و بهایه به دست دیگر مدیران داده شود که نزدیکان خود را به دررشان جمع کنند؛ الا اگر هو مدیری افراد خاصی را که دارای شایستگی لازم نباشد و بدون داشتن لیاقت و طی مراحل قانونی به مقامی برگزیند طبعاً افرادی به مستولیت دست پیدا می‌کنند که براساس لیاقت و کارهای انتخاب شده‌اند و این نتیجه‌های جز زمین ماندن کارها ندارد و نهایتاً شکست حتمی است.

طرد افراد متنبل

افرادی کس ب بدون داشتن شایستگی لازم به موضعیتی گذاشته باشند می‌باشد بیشتر از اشخاص و پایلوس استفاده می‌کنند و این اوضاعیت داشت ایزاری است که افراد ناشایسته برای قبضه کردن موقعیت‌ها از آن استفاده می‌کنند. چنین افرادی همواره سعی می‌کنند خود را به هر نحو ممکن به مدیریت نزدیک و از موقوفت وی سره استفاده بکنند. بدینهین است اگر برازی رسیدن به مستولیتها از این شیوه استفاده شود نهایتاً افراد تغییر و لایق و متخصص و متعدد کنار گذاشته خواهند شد و اینجاست که تمام بدینتیها شروع می‌شوند. پس تعلق اتفاقی است که موجب

مدیریت حضرت امام (ره) و نیز ترسیم کننده مسیر و تعیین کننده مقصد آن، اصول و مبانی اعتقادی بوده و ایشان مقصدی جز مکتب تدال است. او با مدیریت خود در عمل شنان داده که می‌توان بر مبنای ارزش‌های الهی الگو و طرحی داد و بر همان ارزشها مدیریت نمود و حقیقت برآورده و توان فوق العاده را بفرموده، در مدیریت، از این ناحیه بوده است.

شامن موقفت وی در حوزه مدیریت چیزی جزو تزیک نفس و خودسازی مکتبی نبوده و ایشان با التکو فوار دادن مدیریت نهضت کریلا همانند سید الشهداء (ع) هدفی جز رضای الهی تداشت است. واضح است که دارندۀ چنین هدفی، هر قدمی را بردارد موفق است چه قدمهای بعدی را بتواند بردارد یا نه، بروای همین بود که در این مسیر، راه و راهنمایی جز مستورهای مکتبی تداشت است.

مدیریت حضرت امام (ره) به عنوان مدیریتشی پیام موقفت من مطلبی که التکو مدیران فوار گیره و آنان با استفاده پیشتر از این التکو به جهت داشتن نکات ثابت و

قوت زیاده به مدیریت خود توان پیشتر بخشنده علاوه بر این، التکو فوار دادن این مدیریت به جهت سادگی و بیرون غیره در درآمدت از هزینه‌های کلان مدیریتهاي جامعه می‌گاهد و متفاوتی به توجه بهرگوئی فروش می‌بخشد. بالآخر از همه اینکه این مدیریت می‌تواند موجب اتحاد و همدلی میان اشار مختلف و مدیریتهاي بشود زیرا مدیریت حضرت امام (ره) توانت میان امام و ایشان پیگانگی را تطبیقی ایجاد کند به طوری که حضوریت اولیه امام (ره) به مرور زمان نه تنها کم شد بلکه افزایش یافت که حقاً باید این قسمت را از معجزات مدیریت امام (ره) شمرد. پس، التکو فوار دادن چنین مدیریتشی غصب پیگانگی و صمیمت پیام فوی بین مدیران و القصار مورد من شود و این ثبات و استحکام پیشنهای کشور را به دنبال خواهد داشت به ایند آن روز

والحمد لله رب العالمين □

به نکات زیر، احترام به قانون و مسائلی از این قبيل همه دقیق بودن حضرت امام را حکایت می‌کنند. یکی از همراهان ایشان در پاریس می‌گویند.^(۲۱) روزی مهمان زیاد آمده بود بعد از ناهار متوجه شدم که امام (ره) به آشیخانه آمده‌اند و فرمودند امروز طرف خدا زیاد است آدم کمکتان کنم. در ایام تولد حضرت مسیح (ع) امام فرمودند این رفت و آدمها برای همسایه‌ها زحمت ایجاد کرده است برایشان هدیه کنند و از طرف من عذرخواهی بشماید. هنگامی که هدیه‌ها آمده شد فرمودند خارجیها گل را دوست من دارند همراه هدیه یک شاخه گل نیز بدھید و این کار حضرت امام به قدری مؤثر افتاده که همه همایان و خبرگزاریها را به اقامته آن پیزگوار جلب توجه نمود. همچنین رعایت قانون در زندگی امام (ره) از مسائل لازم است که باید دقیقاً رعایت گردد لذا همواره به اجزای قانون و مقررات جمهوری اسلامی تأکید می‌ورزید و همه والز بر تطیع پرحدار من داشت و سنت در استفتات به این مسئله تأکید کرده است.

نکته شنبده از رعایت قانون توسط امام (ره) ایرانیان که به زیارت امام (ره) به پاریس رفته بودند در ایام محروم برای احسان ایامدها - الحسین (ع) در اقامته‌ها امام راحلمان گوستنی را ذبح می‌کنند و مقداری از گرشت آن را به خانه امام (ره) می‌فرستند. حضرت امام (ره) فرمودند من از این گوشتش نسخه خورم چون تخلف از قانون ممتنوعیت ذبح حیوان در خارج از کشتارگاه در پاریس شده است و امام نصیحت نویاند کاری را که تخلف از قانون است ولو با عمل خود تأیید نکند زیرا رعایت قانون را لازم می‌دانند ولو دیار کفر باشد و الهرج و منج و بی‌تطیع به وجود می‌آید.

نتیجه گیری

در نتیجه گیری از بحث در مورد مدیریت حضرت امام (ره) می‌توان چنین گفت که: پیامه و شکل عده‌نه

منابع

۱. افجعای، دکتر علی اکبر، مدیریت اسلامی، جهاد دانشگاهی، تهران، چاپ دوم، ۱۳۶۹، ص ۳۸.
۲. همان، ص ۲۹.
۳. قرآن کریم، سوره اسراء، آیه ۸۵.
۴. تمدن اسلامی در اندیشه سیاسی حضرت امام امام (ره)، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، تهران، ۱۳۷۷، ص ۷۲.
۵. اشرف سنتانی، غلامرضا، تحلیلی از مدیریت اسلامی در پنج سال حکومت امام علی (ع)، بعثت، تهران، ۱۳۶۸، ص ۵۹.
۶. قرآن کریم، سوره توبه، آیه ۱۲۸.
۷. تمدن اسلامی در اندیشه سیاسی حضرت امام (ره)، همان، ص ۲۲.
۸. قرآن کریم، سوره عنكبوت، آیه ۶۹.
۹. وجودانی، مصطفی، سرگذشت‌های ویژه از زندگی حضرت امام خمینی، ج ۳، پایام آزادی، تهران نایستان ۱۳۶۶، ج ۳، ص ۱۲۱.
۱۰. همان، ج ۳، ص ۱۰۹.
۱۱. کلین، محمد، اصول کافی، کتابخروش اسلامی، ج ۳، باب اخلاق، حدیث آخر، ۱۳۹۲ قمری، ص ۲۹.
۱۲. تمدن اسلامی در اندیشه سیاسی امام (ره)، ص ۲۳.
۱۳. قرآن کریم، سوره طه، آیه ۲۵.
۱۴. همان، سوره اشراط، آیه ۱.
۱۵. سیدرفسی، ابوالحسن محمد، نهیج البلاғه، صحیح، کلمات تصاری، شماره ۱۷۶.
۱۶. شبکه ۲ سیما، جمهوری اسلامی برنامه مصلحت قرن، روز جمعه ۱۶/۷/۱۳۷۸، ساعت ۲۰/۳، از انصاری.
۱۷. سیدرفسی، ابوالحسن محمد، نهیج البلاғه، خطبه ۳۷.
۱۸. وجودانی، مصطفی، سرگذشت‌های ویژه از زندگی امام خمینی، ج ۲، ص ۵۰-۵۱.
۱۹. همان، ج ۱، ص ۱۱۷.
۲۰. قرآن کریم، سوره الرحدن، آیه ۷.
۲۱. همان، ج ۲، ص ۱۳۸-۱۳۹.
۲۲. سیدرفسی، نهیج البلاғه، نامه شماره ۲۷.
۲۳. وجودانی، مصطفی، سرگذشت‌های ویژه از زندگی امام خمینی، ج ۲، ص ۹۹.
۲۴. مجله حوزه علمیه فم، شماره ۱۳۶۸، ص ۳۲، ف ۱۳۶، ص ۱۲۶.
۲۵. سیدرفسی، ابوالحسن محمد، نهیج البلاғه، تحقیق صحیح، خطبه ۲۲۲.
۲۶. وجودانی، مصطفی، سرگذشت‌های ویژه از زندگی امام خمینی، ج ۱، ص ۱۸.
۲۷. مصاحبه با خامن دیار، مجله پایام انقلاب، سیا، پاسداران، شماره ۵۷، ص ۵۵.
۲۸. الحبیبی العاملی، محمد، ائمہ فرشته فی المواجهة العدیدة، کتابخروشی مصطفوی، قم، بیتا، ص ۱۵۵.
۲۹. سیدرفسی، محمد، نهیج البلاғه، تحقیق صحیح، خطبه ۸۲.
۳۰. همان، خطبه ۲۲۲.
۳۱. وجودانی، مصطفی، سرگذشت‌های ویژه از زندگی حضرت امام خمینی، ج ۲، ص ۸۲.
۳۲. حقیقت، سید عاصی، علل و عوامل انقلاب، معلمون امور اسلامی، بهمن ماه ۱۳۷۷، ص ۹۳.
۳۳. وجودانی، مصطفی، همان، ج ۱، ص ۸۰-۸۵.
۳۴. سیدرفسی، محمد، نهیج البلاғه، تحقیق صحیح، خطبه ۱۹۳.
۳۵. قرآن کریم، سوره لقمان، آیه ۱۹.
۳۶. سیدرفسی، محمد، نهیج البلاғه، تحقیق صحیح، نامه شماره ۵۳.
۳۷. فضیلیه روزنامه اطلاعات، ویژه پکنده من سال تولد امام (ره)، روز سهشنبه ۶ مهر ۱۳۷۸، ص ۷.
۳۸. وجودانی، مصطفی، همان، ج ۲، ص ۹۴ به بعد.
۳۹. همان، ج ۲، ص ۵۸.